

rørende erhvervsskatten og fiksering af udlignings-tilsvarene var af midlertidig karakter, og det blev forudsat, at den skulle afløses af en mere varig ordning, der opfylder erhvervsskattens formål — at hindre urimeligt skattely og bidrage til centralkommunens udgifter til „fælles bedste“ — uden samtidig at være behæftet med de iøjnefaldende mangler, der klæber ved erhvervsskatten.

Siden afløsningsordningens gennemførelse er der sket en vis tilnærmelse af beskatningsforholdene i kommunerne inden for afløsningsområderne. Dette skyldes for det første forøgelsen af den kommunale grundskyld og ejendomsskyld i bykommunerne ved indførelsen af den ekstraordinære grundskyld og ejendomsskyld fra og med skatteåret 1959-60, hvilket betød, at bykommunernes ejendomsbeskatning nærmede sig niveauet for den kommunale ejendomsbeskatning i landkommunerne, samt at den kommunale indkomstbeskatning i bykommunerne derved blev lettet. For det andet har fordelingen af beskatningen på faste ejendomme og indkomster i landkommunerne ved lovene af 18. februar 1961 om beskatning til kommunerne af faste ejendomme og den amtskommunale beskatning nærmet sig fordelingen af beskatningen på de to beskatningsgrundlag i bykommunerne, dels ved den delvise omlægning af den amtskommunale beskatning fra grundskyld til udskrivning på kommunerne, dels ved fikseringen af ejendomsskylden i sogne- og amtskommunerne og indførelsen af faste grænser for de amts- og sognekommunale grundskyldpromiller. Endelig betød statens overtagelse af kommunernes direkte udgifter til folkepension, jfr. lov nr. 44 af 1. marts 1961, en større lettelse for bykommunerne end for deres omegnskommuner.

Trods den stedfundne tilnærmelse i beskatningsforholdene for centralkommunerne og deres omegnskommuner, er der dog stadig tale om betydelige forskelle i beskatningsforholdene inden for afløsningsområderne — forskelle der de fleste steder vil blive yderligere uddybet, dersom afløsningstilsvarene falder væk. Til belysning heraf er der for et udsnit af kommuner i hovedstadsområdet samt for nogle af de af afløsningsordningen omfattede kommuner i Vejleområdet vist, hvorledes udskrivningsprocenterne (beskatningsprocenterne) har udviklet sig fra skatteåret 1959-60 til skatteåret 1961-62, samt hvorledes udskrivningsprocenterne (beskatningsprocenterne) ville have været i sidstnævnte skatteår, dersom der i dette år ikke havde været en afløsningsordning:

Udskrivningsprocenterne for udvalgte kommuner i hovedstadsområdet.

	1959-60	1960-61	1961-62	
			faktisk uden afløsningstilsvare	beregnet
København	96,0	89,5	82,0	86,2
Hvidovre	104,0	100,0	87,0	83,5
Rødovre	100,0	100,0	88,0	85,6
Hørsholm	85,0	85,0	82,0	64,5
Lyngby-Tårnbæk . . .	85,0	80,0	73,0	61,8

Beskatningsprocenterne for udvalgte kommuner i Vejleområdet.

	1959-60	1960-61	1961-62	
			faktisk uden afløsningstilsvare	beregnet
Vejle	20,1	18,5	16,2	17,1
Hover	15,6	16,0	13,7	13,3
Vinding	10,7	10,3	12,0	8,5

Til belysning af spørgsmålets omfang er endvidere i vedføjede bilag optaget en fortegnelse over samtlige afløsningstilsvares størrelse og vægt i forhold til centralkommunernes og omegnskommunernes opholdskommuneskat samt kommunernes udskrivnings- og beskatningsprocenter.

Af ovenstående opstillinger og fortegnelsen i bilaget fremgår, at en fuldstændig ophævelse af afløsningsordningerne vil betyde en væsentlig forøgelse af afstanden i skatteniveauerne mellem centralkommunerne og mange af de pågældende omegnskommuner, medmindre der samtidig indføres andre udlignende foranstaltninger. En ophævelse af afløsningstilsvarene vil samtidig betyde, at omegnskommunerne og deres beboere ikke i samme omfang som hidtil bidrager til centralkommunernes udgifter til formål, der er af betydning også for hele byområdet, f. eks. trafik anlæg og kulturelle foranstaltninger.

En ophævelse af afløsningstilsvarene bør derfor foretages i forbindelse med, at der foretages en videregående udgifts- og/eller indtægtsudligning enten indbyrdes mellem kommunerne inden for de enkelte afløsningsområder eller med virkning for hele landet. Der foretages for tiden undersøgelser med henblik på, under hvilken form en sådan udligning eventuelt vil kunne finde sted, men forslag herom — der må være af mere indgribende karakter — vil tidligst kunne forventes fremsat på et sådant tidspunkt, at ændringerne kan få virkning fra og med skatteåret 1964-65. Indtil en sådan ordning gennemføres, bør de eksisterende afløsningsordning-